

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה נהי וכו' לעולם
הקס"ד וחל"כ מ"ה דקא אבלו
קדשים וכן אכילת: (ב) ד"ה
ד"ה נפשות וכו' בערך דהייט
כ"ל וחיבה נפשות נמחק:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה ולא וכו' ועדיין הוא
הספיקות. פ' ב"ק דף פו ע"א
תוס' ד"ה שחטה. וסס פ"ב
תוס' ד"ה כשחט. חולין דף פד
פ"א תוס' ד"ה בטמן:

רבינו גרשום

[illegible][illegible]

הראש ו"ל: ים ואיחנהו ברמים א

הכל מעריכין פרק ראשון ערכין

דין השמטת קרקעות דהא
משום כפרה הוא דכתיב
אכלין והבעלים מתכפרין
מלטרפין כו'. אי אכיל חד

וגואלין לעולם אימא
ליחייבו קמשמע לן
קרקע בהשמת כס
מיהא איתנהו: הכל
בהנים לזיוס וישראל
ליבטיל עבודתם וכדר
יאמר רב יהודה א
בעבודתם ולזיוס בדר
מבטלין עבודתם ובאי
יחבל חייבין בזיוס
שומא לא אדרבא רב

[illegible]

י"ס * ועדיין היא מפרכסת
היא נבילה נקט לה (רוארץ)
ומערך כדחן במס' שמ
מנין. כגון שאמר ערך פלוני

אם אכל אם משיג ליתן שקל ותתן אפי'
א מעשה גבי איל אשן וְחִמְכִּים וְהִבִּיא
ינמא כל דאיתיה בערכין איתיה באיל
ר אל בני ישראל קמ"ל רבננים נמי
יבא דאמר ערכי עלי: ואינו נתן ערך
בכון ראשו או לכו חייב ליתן ערך בולו
אל את המט: ונוסס אינו בהעמדה:

ידין הוא איתרבי מנוול וכו' (פ' וז)

ומהו גואלין לעולם לפי שנה
במספר שני תבואות ימכר
אבל ליום גואלין יד מיד לל
חומה ואם לא יגאל עד מל

במצות ר"ה נמי לא
י רליתנהו בהשמטת
ים בשילוח עבדים
ייבים במקרא מגילה
פשיטא לא צריכא
יהודה אמר שמואל
ר שמואל ^(א) כהנים
נן וישאל במעמדן
לשמוע מקרא מגילה
הנים ליום וישאלים
הלו הדשים ^(ב) מד

וְיִשְׂרָאֵל מִצְרַפְרָף וּשְׁבַע אֲמֹר
 הִכְלָה מִצְרַפְרָף לְזִמְזֹן
 פְּשִׁיטָא אֲצִירָא
 הָיָה וְאִי קִדְשִׁים וְזֹר
 לְמִכְבֵּל וְאִי בַעַר זֹר לְמִכְבֵּל
 אִימָא לֹא מִצְרַפְרָף
 לֹא מִצְרַפְרָף אִכְלִי מִכְבֵּל
 הִכְלָה מִצְרַפְרָף כְּהֵנִים
 אֲדָרְגִי רַבָּא לֹא
 אֲדָרְגִי אֲדָרְגִי אֲדָרְגִי
 כָּל כְּהֵנִים שְׁשׁוּקָא אִינוּ
 חֲתָנִים בְּנֵי זְכָאִי לֹא כֵן
 נִגְזַר חֲתָנִים אֲדָרְגִי
 שֶׁהָיָה לְעֶצְמָן וְכֹל
 לֹא תִכְבֵּל הוּאִיל
 חֲתָנִים הֵנִים שְׁלֹנֵהם
 בְּנֵי כֹכְרִים נְמִי כִיִּין
 לְאִתּוּיָן כִּי מִיִּיתִי נְמִי
 חֲתָנִים לְעֹזְרָא מִיִּיתִי
 אֲדָרְגִי וְכֹכְרִים וְכֹל
 כָּל אֲדָרְגִי בְּשִׁלְשִׁים
 חֲתָנִים הוּאִיל וְלִיתְנֵהוּ
 קָמַל "א"ל אֲדָרְגִי הָיָה
 שֶׁשָּׂאֵתָה מְעֻרָּא אֲבִי
 יִצְחָק אֲלֵא אֲמֹר אֲבִי
 וְכֹכְרִים וְפִדְדִיּוֹ מִכְבֵּל
 דְּאִתְּהוּ בְּפִדְדִיּוֹ הֵכֵן
 חֲתָנִים הוּאִיל וְלִיתְנֵהוּ
 דְּכִיִּין קָמַל "א"ל אֲדָרְגִי
 אֲשֶׁם דְּכִיִּין וְאִתְּ
 מִיִּים מִן הַצָּאן בְּעֶרְכָּךְ
 בְּעֶרְכָּךְ אִתְּהוּ בְּאִיל
 יִנְסֵם דְּלִיתְנֵהוּ בְּעֶרְכָּךְ
 אֲמֹר בְּאִיל אֲדָרְגִי
 דְּ"א"ל הוּאִיל וְכֹכְרִים
 וְלֹא כְּהֵנִים לְפָנֵי כְּהֵנִים
 יִנְסֵם וְכֹכְרִים שְׁחִין
 יִנְסֵם עֶרְךָ "א"ל חֲתָנִים דְּ"א"ל
 אֲדָרְגִי וְלֹא חֲתָנִים
 אֲדָרְגִי דְּכִיִּין שְׁחִין
 נְפִשׁוֹת וְלֹא חֲתָנִים
 וְזִינֵה אֲתָה הֲנוּסָא חֲתָנִים
 וְזִינֵה חֲתָנִים חֲתָנִים

וההורא ככלל העמדה והערכ
ועצין דפסטיה דקרא דהעמיד
ות (ס) ומנא לן לומר (ס) מהעמ
ופלוגי ופלוגי עלי דהוכר עמ

דס"ד ונדרשו תרוייהו אלא ערפא קא
תנא ולייתי הכל חייבין באשם טימטום
(ין ערך סתם: יא) ערך כולו הוא נותן. ה
האיתה בדמים איתה בערכין ויכין ואי
ואינו נותן ערך אבריו יכול: ג) ע"י בהש
אחווה ואם לא יגאל את השדה ומכר
לחסי שנאמר בישראל המוכר בית בבתי

וגר' והא' (פז) נהי' גליין והגיה בהפקע צריך למחוקו והי"ס נהי' דליחנהו בכל די נקט, הרא"ש ד"ל (פז) השמטת כספים בס"ב דחולין אמר' שחט: כ"א) והערכה.

ד.

מוכר שדה אחוזה (ויקרא כה)
לגאול בפחות משתי שנים
ראל המוכר בית צבתי ערי
ימה נחלט אבל בלוי נגאל

אחזרן] גאולה עולם תהיה
שנאמר במקדים שזה אחזה
וגאל את השדה [בעולם]
את השדה לאיש אחר לא
אלא מתחלקת לבניו יובל
לא עולם והא לחמר הכא
וגלות יובל קאי אחמדיש
ה ולא גאולה ומכרה גובר
מפקיע מיד המקדים אם
דרך שמפקיע מיד ישראל.
וְגוֹאֲלֵינָם עוֹלָם
שדה וגו' אלו אלו מיד
ו מותר לגאול פחות מב'

יצא (שם) נצחק
 וְהָיָה לְיִצְחָק הַשְּׁמֵחַת
 וְכָל יוֹם שִׁמְעֵת הַשְּׁמֵחַת
 אֶת חֲנוּךְ וְתוֹכְרֵי לְעוֹלָם לֵ"ה
 (עט.) לֹא גִבְרִים רַשִׁי יֵ"ה
 וְכַהֲשֵׁמֶת חֶרֶקֶק מֵאִשׁ
 אֶחָד חוֹרֶת לְכַהֲנִים בְּיוֹזֵל
 וְיִמְחִי הַכֹּהֵן יֵ"ה וְקֵלֶת
 שִׁמְרֵי הַשְּׁמֵחַת (שש) חֶרֶקֶק
 לְהֵאֱמֹר מִנֹּחַ נִצְפָרִי נִשְׁמֵת
 וְלֹא זֶה מוֹלִיד עֲבָדִים
 אֶחָד מוֹלִיד עֲבָדִים עֲבָדִים
 אֶחָד לְיִזְבֵּל שִׁמְשֵׁת וְהֵאֱמֹר
 אֶחָד מוֹלִיד עֲבָדִים שִׁמְשֵׁת
 אֶחָד עֲבָדִים אֶחָד שִׁמְשֵׁת
 אֶחָד הַשְּׁמֵחַת שִׁמְשֵׁת שִׁמְשֵׁת
 שִׁמְשֵׁת אֶלְמָה אֶחָד יִזְבֵּל
 וְיִמְחִי יֵ"ה חֶרֶקֶק שִׁיךְ
 חֶסֶדִים בְּנֵי יִזְבֵּל לֵ"ה
 וְהֵאֱמֹר אֶלְמָה בּוֹמֵן שִׁיזֵּל
 לְדִלְחִית קוֹדֶשׁ מֵאִשׁ
 דְּכַחֲבִי וְאֶלְמָה חוֹרֶת אֶשֶׁר
 וְגו' תִּלְחַד שִׁמְשֵׁת
 הַנְּעִלִים חֲתַכְפָּרִים אֶלְמָה
 וְיִמְחִי לֵ"ה מְטַרְפִּין אֶשֶׁר
 כֹּסֵן וְהֵאֱמֹר לֵ"ה וְחֶרֶקֶק שִׁיזֵּל
 מִזֵּי אֶחָד מִן הַחֲלוּץ
 וְרִשְׁוִין לֵ"ה. וְמִכָּל נִהֵא
 מְטַרְפִּין הַמִּדְרָס הַגָּדוֹל אֶחָד
 מְטַרְפִּין כִּיּוֹן אֶלְמָה זֶה
 לְאֶסֶל עִם חֲבֵרֵי וְיִמְחִי
 בְּנֵי אֶשֶׁר מְטַרְפִּין אֶשֶׁר
 זֶה שִׁמְשֵׁת מְרֻמֵּה שִׁיזֵּל
 לְזֹר אֶשֶׁר שִׁזֵּלָה מֵה שִׁיזֵּן
 (ו' ו') בְּכַרְכְּרוֹת (ד' ד. מ. י.)
 בְּלֵ"ה יִזְבֵּל שִׁמְשֵׁת שִׁזֵּל
 יִרְעֵה וְהֵאֱמֹר יֵ"ה שִׁמְשֵׁת
 יֵ"ה וְהֵ"ה מִזֵּי לְמִימֵה כֹּסֵן
 שִׁזֵּלָה אֶלְמָה מֵאִשׁ לְזֹר מִזֵּי
 שִׁמְשֵׁת שִׁזֵּרְשִׁין מִקְרָא וְיִמְחִי
 בְּזִיזֵ"ה הוּא נוֹתָן וְאֶחָד
 אֲבָרִים. דְּקִ"ד לְרַבִּי
 וְיִזְבֵּל דְּלִיךְ עֲבָדִים לְאֶסֶר
 לְשֵׁם כֹּסֵן הַאֲבָרִים כֹּסֵן
 וְעוֹד יֵ"ה דְּקִדְרֵ"ה הוֹלִיל
 אֲבָרִים (שש) דְּנִמְשֵׁת
 אֶלְמָה (נמנ) עֲבָרִין:
 וְהֵאֱמֹר. וְאֶחָד עַל גִּב
 דְּקִדְרֵ"ה נִהֵא מִן
 יֵ"ה מְטַרְפִּין דְּלִיכֵ"ה

הואיל ואמרני מנוול
שחן דליתיה בדמים:
א את הנוסח ת"י והעמיד
ידי. וא"ת והא [ב] פ"ב
המה אית זה מיומא טפי
דמחב בזהו קרא ע"פ
בזהו קרא גבי מעריך
דמ"ד לא הו ערך קמ"ל:

וכמה

היובל מפקיע שדה אחוזה שלהן כדרך
מספרא בשנת: זן הנאה. גליון מיהו נרא
לא דמי דשחוטה אע"פ שאינה יכולה

עין משפט
גור מצות

לו א מיי פֿיאַ מהל' מניח
הלכה א קטנ' פֿען ד' טושיפֿ
אז' טוען מרפֿ' ספֿיק ב'
ב מיי פֿיה מהל' נרסח ה'ל'
ו'
ג מיי פֿיאַ מהל' שקליס
הלכה ו'
ד מיי פֿיאַ מהל'ט עררן
הלכה ח'
ה מיי פֿיג מהל' עררן הלכה
א'
ו מיי ש'ס פֿיאַ הלכה יג'
ז מיי ש'ס הלכה יד'.

מזוסף רש"י

[illegible]

שיימה מקובצת

(ב) סריא. ס"א ואכלת ושבעת
 וסבכת חביב ואלו הבנים לסבה
 אכלי דכתיב ואכלו אותם אשר
 כוסר בהם קמיל ואכלת אשר
 רחמנא והא איתגור: (ג) לא
 ליצטרפו: (ד) כח כהר: (ה) ד
 מצי אכל. מנא אכלי חסוד
 והא מחבירי מסתרינן עשו
 והא חבירי מצי אכלי עשו
 וידה וכן אכלו שאני אכל
 שפת של עוברי כובשיא ואכלו
 ע"א אנשי סאולין של עוברי
 כובשיא מסתרינן אכל שאני
 שמדרינן האהר דא מה א"ן
 שמדרינן: (ו) אמר רב לא
 (ז) ע"י בהשמות בטור הפסכת:

וְעַיִן בְּהַשְׁמָטוֹת בְּמִקְוֵי הַחֶסֶד
וְעֵרְכִין שֶׁאַתָּה מַעֲרִיךְ כִּי, הַמִּלִּ
שֶׁהָיָה לְפָנֶיךָ מִדֶּרֶךְ הַכִּי לִשְׁלֵשֶׁת
וְדָחוּ הַבָּהֶן יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי כֵהֵן וְלֹא:
אֲלֵא עֵרֶךְ נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל מִדֶּרֶךְ
שֶׁלֹּם הַיָּדִים, תִּהְיֶה אִשׁ וְיָלֵד יֵצֵא
לְלוֹלִים לִפְנֵי שְׁנֵי מִבְּמִקְרָשֵׁי שְׂדֵה
וְהַלְוִים נִשְׁמָרִים עֲוֹנֵי (מִדֶּר) (לְעוֹלָם)
נִשְׁמָר לְעוֹלָם שְׁנֵי מִבְּמִקְרָשֵׁי שְׂדֵה
מִבְּמִקְרָשֵׁי שְׁנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִשְׁמָר שְׁנֵי
מִבְּמִקְרָשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְלִישְׁמָר דְּמִסְכֵּתָא
וְדִבְחָה שֶׁהָיָה אוֹלִינִן וְלֹא מוֹמֵם,
וְדִבְחָה עֲדִינִי שֶׁ בָּהֵן חַיִּים וְיִבְלִי